

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.750 van 5 juni 2000
in de zaak A. 89.452/IX-2209.**

In zake : Wilfried DE NIJS,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. BLANCKE,
kantoor houdende te TERVUREN,
Puttestraat 78

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Wilfried DE NIJS op 8 februari 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse regering van 29 oktober 1999 houdende organisatie van de Openbare Afvalstoffen-maatschappij voor het Vlaams Gewest en de regeling van de rechtspositie van het personeel;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 mei 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BLANCKE, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. In uitvoering van het nieuw personeelsstatuut ingevoerd bij het besluit van de Vlaamse regering van 12 juni 1995 houdende organisatie van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) en de regeling van de rechtspositie van het personeel wordt verzoeker, die voorheen inspecteur-generaal was van het bestuur Realisatie en Sanering, bij wijze van ambtshalve graadverandering benoemd tot de graad van directeur (rang A2).

1.2. Op 22 oktober 1996 verleent de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling zijn goedkeuring aan de indeling van OVAM in de volgende vijf afdelingen :

- afdeling sturing afvalstromen;
- afdeling preventie en recyclage;
- afdeling bodemonderzoek en attestering;
- afdeling subsidiëring en ambtshalve sanering;
- afdeling algemene administratieve diensten.

1.3. Op 24 oktober 1996 wijst de administrateur-generaal, na overleg met de adjunct-administrateur-generaal, volgende ambtenaren aan tot afdelingshoofd :

- Luc BEECKMANS : afdeling sturing afvalstromen;
- Guy HAMELS : afdeling preventie en recyclage;
- Felix KUCNEROWICZ : afdeling subsidiëring en ambtshalve sanering;
- verzoeker : afdeling bodemonderzoek en attestering.

Hij beslist ook dat de adjunct-administrateur-generaal DE BAETS de afdeling algemene diensten zal leiden.

De aanwijzing van de afdelingshoofden wordt op 25 oktober 1996 door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling bekrachtigd.

1.4. Bij besluit van 26 november 1996 delegeert de administrateur-generaal een aantal taken en bevoegdheden aan de afdelingshoofden.

1.5. Bij arrest nr. 81.375 van 28 juni 1999 vernietigt de Raad van State de onder 1.3, 1.4 en 1.5 vermelde besluiten.

1.6. Ingevolge het voormeld vernietigingsarrest wordt een nieuw ontwerp-besluit houdende organisatie van de OVAM en de rechtspositie van het personeel uitgewerkt en aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State onderworpen. Deze brengt op 15 juli 1999 advies uit.

1.7. Op 29 oktober 1999 wordt het bestreden besluit houdende organisatie van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest en de regeling van de rechtspositie van het personeel door de Vlaamse regering aangenomen en wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 december 1999;

2. Over het voorwerp van het beroep.

Overwegende dat de verwerende partij terecht aanvoert dat de in het verzoekschrift aangevoerde middelen alleen betrekking hebben op de artikelen II 1, II 9, §§ 1 en 3, II 9ter, § 1, II 9quater, II 9quinquies, II 9septies, II 10 en VIII 5 (gedeeltelijk) en bijlage 5 (gedeeltelijk) van het bestreden besluit; dat verzoekers vordering derhalve voor het overige niet kan ontvangen worden;

3. Over de gegrondheid van de vordering.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat met betrekking tot de tweede voorwaarde verzoeker in essentie aanvoert dat er zich niettegenstaande "zijn anciënniteit, jarenlange ervaring en competentie", "een sluipende bevoegdheidsonttrekking en de facto degradering voltrekt", dat wanneer eerst-daags de procedure tot aanwijzing van afdelingshoofden opnieuw wordt opgestart, de kans bestaat dat hij op

onwettige wijze niet wordt aangewezen of dat hem opnieuw bevoegdheden worden ontnomen, dat zonder schorsing hij "daar de gevolgen van (zal) moeten ondergaan gedurende meerdere jaren, en mogelijks zelfs definitief wat de eerste zesjarige termijn van mandaat van afdelingshoofd betreft", dat "het risico op verlies of inperking van de leidinggevende functie" die hij ruim twintig jaar uitoefent op zich reeds een ernstig moreel nadeel vormt, "dat dit verlies (...) zou steunen op een beweerd gebrek aan de vereiste competenties", krenkt zijn beroepseer en faam en brengt een ernstige aantasting mee van zijn reputatie; dat "dit nadeel (...) nog (wordt) vergroot door het gegeven dat het verlies of inperking van zijn leidinggevende betrekking geschiedt nadat hij bij de Raad van State voor zijn rechten opkwam" en "hem dat (...) niet in dank werd afgenomen" en dat "het verlies of inperking zowel bij hem als bij andere ambtenaren en de buitenwereld als een sanctie voor dit optreden overkomt"; dat verzoeker zich tenslotte bij ontstentenis van een schorsing "hiërarchisch geplaatst (ziet) onder een ambtenaar die voorheen een gelijkwaardige graad en kleinere anciënniteit bezat";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat het door verzoeker aangevoerde nadeel hypothetisch is en niet voortvloeit uit het aangevochten besluit maar te maken heeft met nog te nemen beslissingen die verzoeker in voorkomend geval voor de Raad van State zal kunnen aanvechten;

3.3. Overwegende dat de bestreden bepalingen van het reeds genoemde besluit van de Vlaamse regering van 29 oktober 1999 niet uitsluiten dat verzoeker opnieuw tot afdelingshoofd wordt aangewezen en dat hij, in het kader daarvan, opnieuw de bevoegdheden verkrijgt die hij voorheen uitoefende; dat aldus het door verzoeker ingeroepen nadeel dat hij niet tot afdelingshoofd wordt

aangewezen of dat hem bevoegdheden worden ontnomen niet veroorzaakt wordt door de bestreden bepalingen maar alleen zou kunnen gerealiseerd worden door toekomstige en derhalve niet bestaande beslissingen; dat verzoeker zelf hiervan ten volle bewust is aangezien hij in een brief van 9 februari 2000 aan de minister-president van de Vlaamse regering zich erover beklagt dat "meer dan drie maanden na de goedkeuring van (het) besluit (van 29 oktober 1999) officieel nog geen enkele stap (werd) gezet naar de organisatie van de inwendige structuur van de OVAM noch voor de aanduiding van de afdelingshoofden"; dat uit de debatten is gebleken dat inmiddels hiertoe een aanzet is gegeven; dat de bestreden bepalingen van het besluit aan verzoeker geen moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kunnen berokkenen en dat bovendien zijn belang om de schorsing van die bepalingen te vorderen twijfelachtig lijkt aangezien een schorsing in voorkomend geval de aanwijzing van de afdelingshoofden alleen maar zou kunnen vertragen;

3.4. Overwegende dat aldus niet voldaan wordt aan één van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden bepalingen te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf juni 2000, door :

de H. L. HELLIN, staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.